

مسافران عشق

محمد صادق بابایی

سیم‌های خاردار انتهای معتبر را بوسه
می‌زنند. سبد سبد گلهای خاطره آورده‌اند تا
خاک، بوی یاس و محمدی، بوی خوش
نافله‌های مردانی را که چون شهابی سرخ فام
بر تارک بلندی گیتی گذر کردند، فراموش
نکند.

راستی آنان در کدامین فصل سبز
شکفتند و چنین سرخ روییدند؟ در کدامین
نماز عشق سجده بر آسمان می‌بردند؟ و در
کدامین صبح طلوع، خورشید را شرمنده
حضور خود کرده‌اند؟

آنان که مسافر شهر عشق بودند در
کدامین شام تیره با نگاه ستارگان پیوند

آتش پر حجم دشمن برو روی سنگرها و
حاکریزها سال‌هاست که فرو نشسته. نه
سکوت گوش‌خراش خمپاره‌ای و نه انتشار
مرگ به وسعت یک منطقه عملیاتی.

دیگر نارنجکی در آغوش بسیجی ۱۳
ساله‌ای نمی‌گنجد و به روی میدان مین و
انتهای معتبر، تن سوزانی نمی‌ماند. دیگر
شب‌ها ندای توسل و کمیل بچه‌ها با نغمه
سرخ مسلسل‌ها در هم نمی‌آمیزد و دشت
نبرد در سکوتی معنی‌دار فرو رفته است.

انتهای کانال نزدیک رمل‌ها چند شقاچیق
رسته. هنوز ملاتک گاه‌گذاری اینجا سر
می‌زنند؛ به روی رمل‌ها سینه می‌زنند،

و سعت عظیم خود، آبهای خروشان اروند و
شلمچه با وسعتی به وسعت عاشورا، خاک
بدر و خیر، سیم‌های خاردار، پوتین پاره
پاره میانه میدان مین، سنگ‌فرش‌ها و
نخل‌های بی‌سر خونین شهر، کنار سرو
قدیمی کوچه مردی به روی ویلچر، کنار
روستایی دورافتاده گوشة گورستان قبر یک
شهید، میان دیوارهای کاه‌گلی روی طاقچه
عکس یک شهید، به روی تخت آسایشگاه
قامت یک سپیدار، لبخند «برادر بسیجی»
در خیر و مجنون، تمثال گرد و غبار گرفته
شهید در گلزار شهدای شهر، پدر پیر و مادر
خمیده و نایینا از شدت گریه و انتظار برای
یوسف گم شده، و بالآخره پدران و مادران
چشم انتظار فرزندان دریند پس از حدود دو
دهه و... همه و همه به شما پاسخ خواهند
گفت.

خوردند و چرخ را در مدار عظیم گردش
خود به بازی گرفتند؟
آن روش را در کدامین مکتب
آموختند و در کدامین معبد زانو زدند و در
کدامین وادی بار یافتند؟ فلق را با آنان چه
نسبت است؟ و شفق را که جامه سرخ بر تن
کرده چطور؟
آن در وسعت کدامین هستی زاده شدند
که مرگ را چنین به سخره گرفتند؟ گویی
هنوز پیکرهای پاکشان به روی دست هزار
هزار فرشته به سوی آسمان تشییع می‌شود.
آیا می‌دانید که آنان را چه وعده داده شد که
آن‌گونه بی‌مهابا می‌تاختند؟ مگر چیزی
برایشان شیرین‌تر از شهادت معنی داشت؟
چه شد که بزرگ‌ترین آرزویشان طلب
دعای شهادت از امام بود؟ راستی که بودند
آن؟
می‌خواهی بدانی؟ فکه و طلایه با